tiruvAcakam of mAnikka vAcakar - part II in Tamil script, Unicode/UTF-8 format)

திருவாசகம் **-II**
(மாணிக்க வாசகர் அருளியது)

This Etext file initially prepared in Mylai format by K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etxt in Tamil script but in Unicode encoding.
To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer
and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5)

with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.
. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or kumar@vt.edu

ை Project Madurai 1998-2001
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

---

tiruvAcakam of mAnikka vAcakar-part II
திருவாசகம் -II (மாணிக்க வாசகர் அருளியது)

பொருள் அடக்கம்

11. திருத்தெள்ளேணம் (235 - 254) மின்பதிப்பு
12. திருச்சாழல் - சிவனுடைய காருணியம் (255- 274) மின்பதிப்பு
13. திருப்பூவல்லி - மாயா விசயம் நீக்குதல் (275 - 294) மின்பதிப்பு

14. திருஉந்தியார் - ஞான வெற்றி (295 - 314) மின்பதிப்பு
15. திருத்தேள் நோக்கம் - பிரபஞ்ச சுத்தி (315 - 328) மின்பதிப்பு
16. திருப்பொன்னூசல் - அருட் சுத்தி (329- 337) மின்பதிப்பு
17. அன்னைப் பத்து - ஆத்தும பூரணம் (338 - 347) மின்பதிப்பு
18. குயிற்பத்து - ஆத்தும இரக்கம் (348 - 357) மின்பதிப்பு
19. திருத்தசாங்கம் - அடிமை கொண்ட முறைமை (358 - 367) மின்பதிப்பு
20. திருப்பள்ளியெழுச்சி - திரோதான சுத்தி (368 - 377) மின்பதிப்பு
21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் -

அநாதியாகிய சற்காரியம் (378 - 387) மின்பதிப்பு
22. கோயில் திருப்பதிகம் - அனுபோக இலக்கணம் (388 - 397) மின்பதிப்பு
23. செத்திலாப் பத்து (398 - 407) மின்பதிப்பு
24. அடைக்கலப் பத்து - பக்குவ நிண்ணயம் (408 - 417) மின்பதிப்பு
25. ஆசைப்பத்து - ஆத்தும இலக்கணம் (418 - 427) மின்பதிப்பு
26. அதிசியப் பத்து - முத்தி இலக்கணம் (428 - 437) மின்பதிப்பு
27. புணர்ச்சிப்பத்து -அத்துவித இலக்கணம் (438 - 447)

மின்பதிப்பு
28. வாழாப்பத்து - முத்தி உபாயம் (448 - 457) மின்பதிப்பு
29. அருட்பத்து - மகாமாயா சுத்தி (458 - 467) மின்பதிப்பு
30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் - குரு தரிசனம் (468 - 474) மின்பதிப்பு
31. கண்டபத்து - நிருத்த தரிசனம் (475 - 484) மின்பதிப்பு
32. பிரார்த்தனைப் பத்து (485 - 495) மின்பதிப்பு
33. குழைத்தப் பத்து - ஆத்தும நிவேதனம் (496 -505) மின்பதிப்பு
34. உயிருண்ணிப்பத்து - சிவனந்தம் மேலாடுதல் (506 - 515) மின்பதிப்பு

35. அச்சப்பத்து - ஆனந்தமுறுத்தல் (516 - 525) மின்பதிப்பு
36. திருப்பாண்டிப் பதிகம் - சிவனந்த விளைவு (526 -535) மின்பதிப்பு
37. பிடித்த பத்து - முத்திக்கலப்புரைத்தல் (536 - 545) மின்பதிப்பு
38. திருஏசறவு (546 - 555) மின்பதிப்பு
39. திருப்புலம்பல் - சிவானந்த முதிர்வு (556- 558) மின்பதிப்பு
40. குலாப் பத்து - அனுபவம் இடையீடுபடாமை (559 - 568) மின்பதிப்பு
41. அற்புதப்பத்து - அனுபவமாற்றாமை (569 -578)

மின்பதிப்பு
42. சென்னிப்பத்து - சிவவிளைவு (579 - 588) மின்பதிப்பு
43. திருவார்த்தை - அறிவித் தன்புறுத்தல் (589 - 598) மின்பதிப்பு
44. எண்ணப்பதிகம் - ஒழியா இன்பத்துவகை (599 - 604) மின்பதிப்பு
45. ய'த்திரைப் பத்து - அனுபவ அதீதம் உரைத்தல் (605- 614) மின்பதிப்பு
46. திருப்படை எழுச்சி - பிரபஞ்சப் போர் (615 - 616)மின்பதிப்பு
47. திருவெண்பா - அணைந்தோர் தன்மை (617 - 627) மின்பதிப்பு
48. பண்டாய நான்மறை -

அனுபவத்து ஐயமின்மை உரைத்தல் (628 - 634) மின்பதிப்பு
49. திருப்படை ஆட்சி - சீவஉபாதி ஒழிதல் (635 - 642) மின்பதிப்பு
50. ஆனந்தமாலை - சிவானுபவ விருப்பம் (643 - 649) மின்பதிப்பு
51. அச்சோப் பதிகம் - அனுபவவழி அறியாமை (650 - 661) மின்பதிப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருத்தெள்ளேணம்

(தில்லையில் அருளியது- நாலடித்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருமாலும் பன்றியாய்ச்
சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாமம் அறியவோர்
அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற்
காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 235

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான்
என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங்
கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான்
அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 236

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத
தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம்
வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும்
என்பதுகேட்டுலகமெல்லாம்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 237

அவமாய தேவர் அவகதியில்
அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும்
நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 238

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற்
கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக்
கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென்
உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 239

அரையாடு நாகம் அசைத்தபின்
அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன்
பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட
ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 240

ஆவா அரிஅயன்இந்திரன்
வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும்
பூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற்
பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 241

கறங்கோலை போல்வதோர்
காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவ மென்றிரண்டச்
சந்தவிர்த்தென்னை
ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான்
மறவாவண்ணம் நல்கிய அத்

திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 242

கல்நா ருரித்தென்ன என்னையுந்தன்
கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித்
தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னோர் நுடங்கிடைச்
செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னா தென்னாவென்று
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 243

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய
கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத் தோளியோடும்
புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட்
கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்

சினவேற்கண்நீர் மல்கத்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 244

கயல்மாண்ட கண்ணிதன்
பங்கன்எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண்ட ருவினைச்
சுற்றமுமாண்ட வனியினமேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண்
டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 245

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம்
நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை
ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 246

பார்பாடும் பாதாளர்
பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி
ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய
தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 247

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த
தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான்
நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும்
பாவாகத்தால்
சேலேர்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 248

உருகிப் பெருகி உளங்குளிர
முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத்
தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே
நினைந்தடியாம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 249

புத்தன் பரந்தராதி யர்அயன்மேல்
போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான்
பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவண்
அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங்

கொட்டாமோ. 250

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத
சாத்திரமாம்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து
தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள்
தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 251

வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர்
மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத்
தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட்
டுயிர்கெட்டுணவுகெட்டென்
உள்ளமும்போய்

நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 252

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத்
தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய
வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக்
கழல்பாடித்
தென்னாதென்னாவென்று
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 253

குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக்
கோல் வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி
நாள்தோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே
ஆடுகின்ற

சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங்
கொட்டாமோ. 254

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

12. திருச்சாழல் - சிவனுடைய காருணியம்

(தில்லையில் அருளியது /நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும்
பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால்
மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங்
கொண்டென்னை

ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும்
இயல்பானான் சாழலோ. 255

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந்
தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக்
கொள்ளுமது என்னேடீ?
மன்னுகலை துன்னுபொருள்
மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச்
சாத்தினன்காண் சாழலோ. 256

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல்
நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன்
காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன்
ஆயிடினும்

காயில் உலகனைத்துங்
கற்பொடிகாண் சாழலோ. 257

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச்
சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான்
காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடை நாயகனே
தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத்
தாழ்குழலாய் சாழலோ. 258

தக்கனையும் எச்சையும்
தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்ததுதான் என்னேடீ?
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்கு

எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்
றருளினன் காண் சாழலோ. 259

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே
அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான்
என்னேடீ?
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற
நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந்
தவிரார்காண் சாழலோ. 260

மலைமகளை யொருபாகம்
வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற்
பாயுமது என்னேடீ?
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற்
பாய்ந்திலளேல் தரணியெல்லாம்

பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து
பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 261

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய்
அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான்
என்னேடீ?
ஆலாலம் உண்டிலனேல்
அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம்
வீடுவர்காண் சாழலோ. 262

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன்
காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய்
இரு நிலத்தோர்

விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண்
சாழலோ. 263

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த
நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான்
காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த
திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர்
வான்பொருள்காண் சாழலோ. 264

நங்காய் இதென்னதவம் நரம்போ
டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான்
காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த
ரத்திருவர்

தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண்
சாழலோ. 265

கானார் புலித்தோல் உடைதலைஊண்
காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார்
ஆரேடீ?
ஆனாலும் கேளாய் அயனுந்
திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார்
சாழலோ. 266

மலையரையன் பொற்பாவை
வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது
என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளே
தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்

கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங்
கலங்கிடுங்காண் சாழலோ. 267

தேன்புக்க தண்பனைசூழ்
தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது
என்னேடீ?
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல்
தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண்
சாழலோ. 268

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந்
தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா றெனக்கறிய
இயம்பேடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந்
தழலெரித்த அந்நாளில்

இடபமதாய்த் தாங்கினான்
திருமால்காண் சாழலோ. 269

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின்
உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங்
கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங்
கறமுரைத்தான் ஆயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங்
கூட்டோ டே சாழலோ. 270

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப்
பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று
நண்ணுமது என்னேடீ?
நம்பனையும் ஆமாகேள்
நான்மறைகள் தாமறியோ

எம்பெருமான் ஈசாவென்
றேத்தினகாண் சாழலோ. 271

சலமுடைய சலந்தரன்தன்
உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா
றென்னேடீ?
நலமுடைய நாரணன்தன்
நயனம்இடந் தானடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண்
சாழலோ. 272

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம்
ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய
இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது
செய்திடினும்

தம்பெருமை தானறியாத்
தன்மையன்காண் சாழலோ. 273

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கினையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடீ?
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 274

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

13. திருப்பூவல்லி - மாயா விசயம் நீக்குதல்

(தில்லையில் அருளியது - நாலடித்
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

இணையார் திருவடி என்தலைமேல்
வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையும்
துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 275

எந்தையெந் தாய்சுற்றம்
மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுந்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத்
தேனிருந்த

பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 276

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர்
பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய
தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுந் தாண்டானென்
வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 277

பண்பட்ட தில்லைப் பதிfக்காசைப்
பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன் எச்சன்
இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புணப்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 278

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. 279

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரத்தவா பூவல்லி

கொய்யாமோ. 280

வணங்கத் தலை வைத்து
வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார்
கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொடணிதில்லை
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங் கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 281

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார்
பொன்னடிக்கே
குறிசெயது கொண்டென்னை
ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும்
பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிபட பூவல்லி

கொய்யாமோ. 282

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப்
பாதமலர்
என்ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன்
எழிற்சுடராய்க்
கல்நா ருரித்தென்னை
யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 283

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப்
பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென் தலைமேல்
வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த
காபாலி
போரார் புறம்பாடிப் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 284

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனாம்
பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங்
கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம்
அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 285

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள
தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய் நின்று கூடலிலாக்
குணங்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம்
அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி

கொய்யாமோ. 286

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள்
தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர்
நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோள்
புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 287

படமாக என்னுள்ளே
தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம்
மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே
தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 288

அங்கி அருக்கன் இராவணன்
அந்தகன் கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ்
சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம்
பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 289

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார்
போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது
செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப்
பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 290

முன்னாய மாலயனும் வானவரும்
தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார்
போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டு
கொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி
கொய்யாமோ. 291

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு
சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன்
அகமகிழத்
தேராந்த வீதிப் பெருந்துறையான்
திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 292

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும்
பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற்
பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச
மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி
கொய்யாமோ. 293

மாவார வேறி மதுரைநகர்
புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப்
பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றவேல்
கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி

கொய்யாமோ. 294

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

14. திருஉந்தியார் - ஞான வெற்றி

(தில்லையில் அருளியது-
கலித்தாழிசை)

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. 295

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. 296

தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 297

உய்யவல் லாரெரு மூவரைக்
காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. 298

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருந்திர நாதனுக் குந்தீபற. 299

ஆவா திருமால் அவிப்பாகங்
கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் று தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. 300

வெய்யவன் அங்கி
விழுங்கத்திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற.
301

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய
தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. 302

புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. 303

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர
னார்தலை
துஞ்சிய வாபாடி உந்தீபற

தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 304

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத்
தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கிநின் றுந்தீபற. 305

உண்ணப் புகுந்த பகனொளிந்
தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெல்லாம் உந்தீபற.
306

நாமகள் நாசி சிரம்பி மன்படச்
சோமன் முகன் நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 307

நான்மறை யோனும் அகத்திய

மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. 308

சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற்
பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற.
309

தக்கனா ரன்றே தலையிழந்
தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. 310

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல்
ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற

குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. 311

நல்ல மலரின்மேல் நான்முக
னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 312

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத்
தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. 313

ஏகாசமிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங்காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற.
314

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

15. திருத்தேள் நோக்கம் - பிரபஞ்ச சுத்தி

(தில்லையில் அருளியது - நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தார் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தை திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன் சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். 315

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே

ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன்குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 316

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கிச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடெறிய மெய்குளிர்ந்தங்கு
அருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 317

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகிக்

கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன
நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத்
தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 318

நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு
நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ
டெண்வகையாயப்
புணர்ந்துநின்றான்
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா
னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 319

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற்
பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப்
பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே
தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையிலனால்
தோணோக்கம் ஆடாமோ. 320

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ்
சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதையனைத்
தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால்
தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா
தோணோக்கம். 321

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம்
மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன்
வார்கழலே நினைத்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில் நாம்
அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமே
தோணோக்கம். 322

எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள்
எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன்
நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ
பிரமர்களும்
மன்மிசை மால்பவர் மாண்டனர்காண்
தோணோக்கம். 323

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர்
பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தான் சேவடிமேல்
சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற்
கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 324

காமனுடலுயிர் காலன்பற்
காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன்
கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும்
எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 325

பிரமன் அரியென் றிருவருக்கம்
பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள்
பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே
அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 326

ஏழைத் தொழும்பனேன்
எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப்
பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந்
தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம்
ஆடாமோ. 327

உரைமாண்ட உள்ளொளி
உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப்பெருங்கடலைக்
கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை
இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித்
தோணோக்கம் ஆடாமோ. 328

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

16. திருப்பொன்னூசல் - அருட் சுத்தி

(தில்லையில் அருளியது -
ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக

ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி
இனிதமர்ந்து
நாரா யணன் அறியா
நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர
கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா
ளிணைப்பாடிப்
போரார் கண்மடவீர் பொன்னூசல்
ஆடாமோ. 329

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா
மலரடிகள்
தேனதங்கித் தித்தித் தமுதூறித்
தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர
கோசமங்கைக்

கோன்தங் கிடைமருது பாடிக்
குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல்
ஆடாமோ. 330

முன்னீறும் ஆதியு மில்லான்
முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்
நிற்பத்
தன்னீ றெனக்குருளித் தன்கருணை
வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தர
கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா
ளிகைபாடிப்
பொனனேறு பூண்முலையீர்
பொன்னூசல் ஆடாமோ. 331

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத்
தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி
உத்தரகோசமங்கை
அஞ்சுசொலாள் தன்னோடுங் கூடி
அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக்
கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய
புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர்
பொன்னூசல் ஆடாமோ. 332

ஆணோ அலியோ அரிவையோ
என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால்
தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி

நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர
கோமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன்
குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல்
ஆடாமோ. 333

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர
கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான்
அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை
ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப்
பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக்
கசிந்தன்பால்

போதாடு பூண்முலையீர்
பொன்னூசல் ஆடாமோ. 334

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர
கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த
மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள்
பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி
மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும்
ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர்
பொன்னூசல் ஆடாமோ. 335

கோலவரைக்குடுமி வந்து குவலத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின்

மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு
நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார
நாம்பாடிப்
பூலித் தகழ்குழைந்து பொன்னூசல்
ஆடாமோ. 336

தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர
கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம்
வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும்
ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும்
பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான்

குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர்
பொன்னூசல் ஆடாமோ. 337

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

17. அன்னைப் பத்து - ஆத்தும பூரணம்

(தில்லையில் அருளியது - கலிவிருத்தம்)

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்

நாதரிந் நாதனார் அன்னே என்னும். 338

கண்ணஞ் சனத்தார் கருணைக்
கடலினர்
உள்நின் றுருக்குவர் அன்னே
என்னும்
உள்நின் றுருக்கி உலப்பிலா
ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே
என்னும். 339

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னும்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன்
பெருந்துறை
அத்தர்ஆ னந்தரால் அன்னே
என்னும். 340

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுவென்ன அன்னே என்னும். 341

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். 342

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்

மன்னுவ தென்நெஞ்சில் அன்னே
என்னும்
மன்னுவ தென்நெஞ்சில் மாலயன்
காண்கிலார்
என்ன அதியசம் அன்னே என்னும்.
343

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு
முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயந்தர் அன்னே
என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி
மேற்கொண்டான்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே
என்னும். 344

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே

என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார்
தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும்.
345

தையலோர் பங்கினர் தாபத
வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும்
என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே
என்னும். 346

கொன்றை மதியமும் கூவின
மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே
என்னும்

துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே என்னும். 347

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

18. குயிற்பத்து - ஆத்தும இரக்கம்

(தில்லையில் அருளியது - ஆசிரிய விருத்தம்)

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற்

சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதிகுண மொன்று மில்லான் அந்தமி
லான்வரக் கூவாய். 348

ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு
வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை
அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை
மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி
நாடனைக் கூவாய். 349

நீல வுருவிற் குயிலே நீள்மணி மாடம்
நிலாவுங்
கோல அழகில் திகழுங்
கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத்

தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக
னைவரக் கூவாய். 350

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி
லேயிது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து
மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென்
உணர்வது வாய வொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி
மணாளனை நீவரக் கூவாய். 351

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர்
ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ
ராசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய மூவ

ரறியாச்
சிந்தூரச் சேவடி யானைச் சேவக
னைவரக் கூவாய். 352

இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல
கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன்
வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி
மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே
கோகழி நாதனைக் கூவாய். 353

உன்னை உகப்பன் குயிலே
உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழிந்தநன் மேனிப்
புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல்

பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரவன் சோழன்
சீரப்புயங் கன்வரக் கூவாய். 354

வாயிங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய்
மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவியவ ருன்னி நிற்ப ஒண்தழல்
விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட
ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை
யோன்வரக் கூவாய். 355

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக்
கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கமலத்தில் திகழுரு
வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம்

அறுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி
அமுதினை நீவரக் கூவாய். 356

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக்
கூங்குயி லேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந்திங்கே அழகிய
சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவ னென்றிங்
கென்னையும் ஆட்கொண்டருளும்
செந்தழல் போல்திரு மேனித்
தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய். 357

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

19. திருத்தசாங்கம் - அடிமை கொண்ட முறைமை

(தில்லையில் அருளியது -நேரிசை வெண்பா)

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலாரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 358

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்மை ஆளுடையான் நாடுரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றும்

தென்பாண்டி நாடே தெளி. 359

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய்
நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தான் வாழ்பதியென்
- கோதட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற்
சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 360

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற்
செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான்
ஆறுரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ
வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. 361

கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே கேடில்
பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் -
நெஞ்சத்து
இருளகல வாள்வீசி இன்பமரும்
முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து.
362

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல்
என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான்
ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த்
தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 363

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய்

கோதில் பெருந்துறைக்கோள்
மாற்றாறை வெல்லும் படைபகராய் -
ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக
மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை.
364

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள்
பெருந்துறைக்கோள்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய் -
அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத்
தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 365

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூரும்
அன்பர்பால்

மேய பெருந்துறையான்
மெய்த்தாரென் - தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை
ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம் உவந்த தார். 366

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப்
பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய் -
சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி
ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏறாம் கொடி. 367

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

$

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி - திரோதான சுத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - எண்சீர் கழி நெழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய
பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை
மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள்
மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி
தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண்
வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறை உறை
சிவபெருமானே

ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை
யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 368

அருணண்இந்திரன் திசை
அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு
முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழவெழ
நயனக்
கடிமலர் மலரமற்று அண்ணலங்
கண்ணாம்
திரள்நிரை அருள்பதம் முரல்வன
இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை
சிவபெருமானே
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த

மலையே
அலைகடலே பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 369

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின
சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு
நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை
காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை
சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக்
கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 370

இன்னிசை வீணையர் யாழினர்
ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர்
ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர்
துவள்கையர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர்
துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர்
ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு
மானே
என்னையும்
ஆண்டுகொண்டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 371

பூதங்கள் தோறும்நின் றாய்எனின்
அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப்
புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி
வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை
மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரியாய் எங்கள்
முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள்
புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 372

பப்பற விட்டிருந்து உணரும்நின்
அடியar

பந்தனை வந்தறுத் தார் அவர் பலரும்
மைப்பறு கண்ணியர் மானுடத்
தியல்பின்
வணங்குகின்றார் அணங் கின்மண
வாளா
செப்புறு கமலங்கண் மலரும்தண்
வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை
சிவபெருமானே
இப்பிறப்பு அறுத்து எமை
ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 373

அது பழச்சுவையென அமுதென
அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரும்
அறியார்

இது அவன் திருவுரு இவன் அவன்
எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்
கெழுந்தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
மங்கையுள்ளாய்திருப் பெருந்துறை
மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது
கேட்போம்
எம்பெருமான்பள்ளி
யெழுந்தருளாயே. 374

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்
றறிவார்
பந்தணை விரலியும்
நீயும்நின்னடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய

பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங்
காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும்
காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்
தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி யெழுந்தருள்யே.
375

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும்
மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி
யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய்
தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி
யடியோம்

கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெருமான்பள்ளி
எழுந்தருளாயே. 376

புவனியில் போய்ப்பிற வாமையின்
நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ
மேஇந்தப்பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று
நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு
மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன்
ஆசைப்
படவும்நின்
அவர்தம்மெய்க்கருணையும் நீயும்

அவணியில் புகுந்தெமை
ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. 377

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் - அநாதியாகிய சற்காரியம்

(தில்லையில் அருளியது -அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்பதானால் அடியேன்உன்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப்புரி யாய்
பொன்னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே. 378

முன்னின் றாண்டாய் எனை முன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட் டொழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி
டென்னா விடில் அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ
பொன்னம் பலக்கூத் துகந்தானே.
379

உகந்தானே அன்புடை அடிமைக்
குருகாவுள்ளத் துணிர்விலியேன்

சகந்தான் அறிய முறையிட்டால்
தக்கவாறன் றென்னாரோ
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன்
பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே.
380

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும்
மூவர்க்கும் என்தனக்கும்
வழிமுதலேநின் பழவடி யார்
திரள்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்தி
ருக்கஇரங்குங்கொல்லோ என்று
அழுமதுவேயன் றிமந்றென்
செய்கேன் பொன்னம் பலத்தரைசே.
381

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும்
அமுதே என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்
ஏசற்றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
காட்சி கொடுத்துன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப்
பேசா திருந்தால் ஏசாரோ. 382

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியா
னென்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா
நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ
லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
இனித்தான் இரங்காயே. 383

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன்
என்றென் றேமாந்திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய்
ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும்
நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
வாவென்றருளுவாயே. 384

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட
பொன்னே பொன்னம்பலக்கூத்தா
மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து
வருந்துவேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல்
செத்தே போனாற் சிரியாரோ. 385

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டுதிரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
தரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே. 386

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றும்
நாமம் பிதற்றி நயனனீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்காலுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே.
387

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

22. கோயில் திருப்பதிகம் - அனுபோக இலக்கணம்

(தில்லையில் அருளியது - எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

மாறிநின்றென்னை மயங்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின்றென்னுள் எழுபரஞ்சோதி
உள்ளவா காணவந்தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே

ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே. 388

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ
டாக்கை
ஆனந்த மாய்க் கசிந்துருக
என்பாம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்னும் முழுதுமாய்ப்
பரந்த முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந்துறையாய்
சிவபெருமானே
சீருடைச் சிவபுரத்தரைசே. 389

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே
னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப்

புகுந்துநின்றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்
தெண்கடலே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின்றுணர்வதோர்
உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.
390

உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோ
டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும்
உயிரே
எனைப் பிறப் பறுக்கும் எம்மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்தது
வெளியே

திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
குணங்கள் தாமில்லா இன்பமே
உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.
391

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா
அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின்
பொருளுமாய் வந்தேன்
மனத்திடை மின்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல்
சிந்தைவாய்ப்பாயும்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங்
கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே.

392

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
ஏகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே
வடியாய்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன்
உன்னைக்
கண்ணுறங் கண்டுகொண்டின்றே.
393

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந்துள்ளக்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற
நினைந்தேன்

நீயலால் பிறிது மற்றின்மை
சென்றுசென்றுணுவாய்த்
தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாம்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன்
றில்லை
யாருன்னை அறியகிற்பாரே. 394

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய்
முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆருற வெனக்கிய காரய லுள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி. 395

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே
அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட்குன்றே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர்
வகையெனக்கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. 396

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென்
றன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம்
பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட

எம்பெருமான்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங்
கொண்டாய்
யான் இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.
397

திருச்சிற்றம்பலம்
[Back]

---

23. செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் - அளவறுக்கொணாமை
(தில்லையில் அருளியது-
எண் சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்)

பொய்யனேன் அகம்நெகப்

புகுந்தமுதூறும்
புகுமலர்க்கழலிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன்
அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை
இழந்தேன்
ஐயனே அரனே அருப்பெருங்
கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கறி
யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை
அறியேன்
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 398

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டி யாய் அண்ட வாணரும்
பிறரும்

மற்றியாரும் நின்மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட்
படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனமிக
உருகேன்
பரிகிலேன் பரியாவுடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னுந்
திரிதருகின்றேன்
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 399

புலைய னேனையும் பொருளென
நினைந்துன்
அருள்புரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையினால் நடந்தேன்
விடைப்பாகா
சங்கரா எண்ணில்
வானவர்க்கெல்லாம்

நிலையனே அலைநீர்விடமுண்ட
நித்தனே
அடையார்புர மெரிந்த
சிலையனே யெனைச் செத்திடப்
பணிவாய்
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 400

அன்பராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு
மெழுகாம்
என்பராய் நினைவார் எனைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் கண்டாய்
வன்பராய் முருடொக்கும் என்சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும்
வலிது
தென்பராய்த் துறை யாய் சிவலோகா
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய

சிவனே. 401

ஆட்டுத்தேவர் தம் விதியொழிந்
தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி
யிருப்பேன்
நாட்டுத்தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாதனே உனைப் பிரிவறா அருளைப்
காட்டித்தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமாயத்தைக் கழிந்தருள்
செய்யாய்
சேட்டைத்தேவர்தந் தேவர்பிரானே
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 402

அறுக்கிலேன் உடல்துணிபடத்தீப்புக்
கார்கிலேன் திருவருள்
வகையறியேன்

பொறுக்கிலேன்உடல் போக்கிடங்
காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப்
பாகா
இறக்கிலேன்
உனைப்பிரிந்தினிதிருக்க
எனசெய்கேன்இது செய்க
என்றருளாய்
சிறக்கணே புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 403

மாயனேமறிகடல்விடம் உண்ட
வானவாமணி கண்டந்தெம் அமுதே
நாயினேன் உனைநினையவும்
மாட்டேன்
நமச்சிவாய என் றுன்னடி பணியாய்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி

காட்டாய்
பிறைகுலாஞ்சடைப்
பிஞ்ஞகனேயோ
சேயனாகிநின்றலறுவ தழகோ
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 404

போது சேரயன் பொருகடற்
கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற்றென்னைக்
கோதுமாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின்தொண்டரிற்
கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன்
மருந்தே
அடியனேன் இடர்ப்படுவதும்
இனிதோ
சீதவார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்

திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 405

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன்
வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி
தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர்கொண்ட
பூங்கழலாய்
கங்கை யாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட்டலறும் அம்மலர்க்கே
மரக்க ணேனேயும் வந்திடப்
பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறை மேவிய
சிவனே. 406

அளித்துவந்தெனக் காவஎன்றருளி

அச்சந்தீர்த்தநின்
அருட்பெருங்கடலில்
திளைத்துந்தேக்கியும் பருகியும்
உருகேன்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன்
அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெலாம் மிகக் கலங்கிடு
கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.
407

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

24. அடைக்கலப் பத்து - பக்குவ நிண்ணயம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - கலவைப் பாட்டு)

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடி
நேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்
யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப்
பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்
உன் அடைக்கலமே. 408

வெறுப்பனவே செய்யும்
என்சிறுமையைநின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவனே அராப்
பூண்பவனேபொங்க கங்கைசடைக்
செறுப்பவனே நின்திருவருளால்
பிறவியைவேர்

அறுப்பவனே
உடையாய்அடியேன்உன்
அடைக்கலமே. 409

பெரும்பெருமான்என் பிறவியை
வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெருமான்
என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்
நெடுமாலறியாமல் நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 410

பொழிகின்ற துன்பப்
புயல்வெள்ளத்தில்நின்
கழற்புaணைகொண்
டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்

சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக்
காமச் சுறவெறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 411

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன்
திறம்மறந்திங்கு
இருள்புரி யாக்கையிலேகிடந்
தெய்த்தனன் மைத்திடங்கண்
வெருள்புரிமான்அன்ன நோக்கிதன்
பங்கவிண்ணோர்பெருமான்
அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 412

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர்
வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல்
தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்

வாழியெப் போதுவந்தெந்நாள்
வணங்குவன் வலவினையேன்
ஆழியப் பாவுடை யாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 413

மின்கணினார்நுடங்கும் இடையார்
வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப்புரள் வேனைப்
புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதூற்றித்தித்
தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 414

மாவடு வகிரன்ன கண்ணியங் காநின்
மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்
நின் குறிப்பறியேன்

பாவிடையாடு குழல்போற் கரந்து
பரந்த உள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 415

பிறிவறியார் அன்பாநின்
அருட்பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச் செல்வம்வந்துபெற்றார்
உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறி யேன் நின்னையே
அறியேன் நின்னையே அறியும்
அறிவறி□ன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. 416

வழங்குகின்றாய்க்குன் அருளார்
அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன்விக்கி□ன்
வினையேன் என்விதியின்மையால்

தழங்கருந்தேனன்ன தண்ணீர்
பருகத்தந் துய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 417

திருச்சிற்றம்பலம்

[*Back*]

---

25. ஆசைப்பத்து - ஆத்தும இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது -அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

கருடக்கொடியோன் காணமாட்டாக்
கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை

யாண்ட பொல்லா மணியையோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே
வாவென்றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான்
ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய்
அம்மானே. 418

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை
என்பு தோல் போர்த்த
குப்பாயம்புக் கிருக்க கில்லேன்
கூவிக்கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம்
என்னாரமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 419

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு
திரயுஞ் சிறுகுடில் இது சிதையக்

கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே
சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா வென்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 420

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிகக்கழுக்
கூறல் வீறிலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு
கின்றேன் சோத்தம் எம்பெருமானே
உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி
நோக்கி உன்திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்து நின்றிடவும்
ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய்
அம்மானே. 421

அளிபுண்ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி

அடியேனுடையாக்கை
புளியம் பழமொத் திருந்தேன்
இருந்தும்விடையாய் பொடியாடி
எளிவந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட
என்னாரமுதேயோ
அளியேன் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 422

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங்
கிருக்ககில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர்
அறியா மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்றன் முகவொளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 423

பாரோர் விண்ணோர் பரவியேத்தும்

பரனே பரஞ்சோதி
வாராய் வாரா வுலகந்தந்து
வந்தாட்கொள்வானே
பேராயிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
பெருமான் என ஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 424

கையால் தொழுதென் கழற்சே
வடிகள் கழுமத் தழுவிக்கொண்டு
எய்யா தென்றன்தலைமேல்
வைத்தெம்பெருமான்
பெருமானென்று
ஐயா என்றன் வாயா லரற்றி
அழல்சேர மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 425

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
சிவபுரநகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டுகொண்டென்
கண்ணினை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பரனே
உன்பழஅடியார் கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 426

வெஞ்சேலனைய கண்ணார்தம்
வெகுளிவலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள் பாகத்தொருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 427

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

26. அதிசியப் பத்து - முத்தி இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

வைப்பு மாடென்றும் மாணிக்கத்
தொளியென்றும் மனத்திடை
உருகாதே
செப்பு நேர்முலை
மடவரலியர்தங்கள் திரத்திடை
நைவேனை
ஒப்பிலாதான உவமணி லிறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து

அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 428

நீதியாவன யாவையும்
நினைக்கிலேன் நினைப்பவ
ரொடுங்கூடேன்
ஏதமே பிறந்திறந்துழல்வேன் என்னடி
யானென்று
பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தர மாய் நின்ற
ஆதிஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 429

முன்னை என்னுடை வல்வினை
போயிடமுக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற்
கரியவன் எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை

முடிதனில் இளமதியதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 430

பித்த னென்றெனை உலகவர்
பகர்வதோர் காரணம்இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும்
உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அருநரகிடை
வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 431

பரவு வாரவர் பாடுசென்
றணைகிலேன் பன்மலர்
பறித்தேத்தேன்
குரவு வார் குழலார் திறத்தே
நின்றுகுடிகெடு கின்றேனை

இரவு நின்றெறி யாடிய எம்மிறை
எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 432

எண்ணிலேன் திருநாமவஞ்
செழுத்தும்என் ஏழைமை யதனாலே
நண்ணிலேன் கலைஞானிகள்
தம்மொடுநல்வினை நயவாதே
மண்ணிலே பிறந்திறந்து
மண்ணாவதற் கொருப்படு
கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 433

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந்
துளுத்தசும் பொழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின்றிடர்க்

கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 434

நீக்கி முன்னென்னைத் தன்னொடு
நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன
சொற்செய்து நுகமின்றி
விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத்
துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 435

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள்
நறுமலர் எழுதரு நாற்றம் போல்

பற்றலாவ தோர் நிலையிலாப்
பரம்பொருள் அகப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயனது
நுகர்த்திடும் பித்தர்சொல் தெளியாமே
அந்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 436

இருள்திணிந்தெழுந்திட்டதோர்
வல்வினைச் சிறுகுடிலிதுவித்தைப்
பொருளெனக்களித் தருநரகத்திடை
விழப்புகுகின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை
யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி
நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே. 437

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

27. புணர்ச்சிப்பத்து -அத்துவித இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - ஆசிரிய விருத்தம்)

சுடர்பொற்குன்றைத் தோளாமுத்தை
வாளா தொழும்பு கந்து
கடைபட்டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்னா ரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப
தென்றுகொல்லோஎன் பொல்லா
மணியைப் புணர்ந்தே. 438

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைப் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தைசெய்து

சிவனெம் பெருமானென்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்
குள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றிநிற்ப தென்றுகொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 439

நீண்டமாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டுகொண்ட என் ஆரமுதை
அள்ளூறுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட்டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோ
என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.
440

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர்கோனுஞ்

சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின்
சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல்லோ
என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.
441

திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்
திகழப் பணிகொண்டென்னை
ஆட்கொண்டு ஆ ஆ என்ற
நீர்மையெலாம்
புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோ
என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

442

பரிந்து வந்து பரமானந்தம் பண்டே
அடியேற் கருள் செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்பதென்று கோல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 443

நினையப்பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழு த்தகண்டம்
கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவதென்று கொல்லோ

என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.
444

நெக்குநெக்குள் உருகி உருகி நின்றும்
இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானாவிதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
செக்கர்போலும் திருமேனிதிகழ
நோக்கிச் சிலிர்சி லிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 445

தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந் தாயே
நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர்
மருந்தே பெருந்தேன் பில்க
எப்போதும்
ஏதா மணியே என்றென்றேத்தி

இரவும் பகலும் எழிலார்பாதப்
போதாய்ந் தணைவதென்று
கொல்லோ என் பொல்லா மணியைப்
புணர்ந்தே. 446

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய்
முழுதுங் கண்ணார் விசும்பின்
விண்ணோர்க்கெல்லாம்
முப்பாய மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பானே எம்பரமா என்று பாடிப்
பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போதணைவ தென்று கொல்லோ
என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.
447

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

28. வாழாப்பத்து - முத்தி உபாயம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - அறு சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த
எம்பரனே பற்றுநான் மற்றிலேன்
கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்
துரைக்கேன் ஆண்டநீ அருளிலை
யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருகஎன்றருள் புரியாயே.
448

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா

மணியே மற்றுநான் பற்றிலேன்
கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே
இருவர்க் குணர்விறந்துலக
மூடுருவுஞ்
செம்பெருமானே சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னையாள்வானே
என்னைநீ கூவிக் கொண்டருளே.
449

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும்
உன்னை உணர்த்துவ
துனக்கெனக்குறுதி

வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருகஎன்றருள் புரியாயே.
450

வல்லைவாளரக்கர் புரமெரித்தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எல்லைமூவுலகும் உருவியன்
றிருவர் காணும்நாள் ஆகியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய்
வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக
என்றருள் புரியாயே. 451

பண்ணினேர் மொழியாள்
பங்கநீயல்லால் பற்றுநான்
மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு
செவிகண் என்றினை நின்கணே
வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன்
வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்றருள் புரியாயே. 452

பஞ்சின்மெல்லடியாள் பங்கநீ
யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன்
கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய்
சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ
அளித்த அருளினை மருளினால்
மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன்

கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.
453

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே
யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன்
கண்டாய்
திருவுயர்கோலச் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம்
உருகிக் கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.
454

பந்தனை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே

அந்திமில் அமுதமே அருள்பெரும்
பொருளே ஆரமுதே அடியேனை
வந்துய்ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.
455

பாவநாசாவுன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர் தந்தேவே சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழலாய் நிமிர்ந்தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.
456

பழுதில்சொல் புகழால்
பங்கநீயல்லால் பற்றுநான்

மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைச் சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ
எனக்கோர் துணையென
நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடையானே வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.
457

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

29. அருட்பத்து - மகாமாயா சுத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது -
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்)

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே
பால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத்
திருப்பெருந்துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என் றரு ளாயே. 458

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட்டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத்

திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தமே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 459

எங்கள்நாயகனே என்னுயிர்த்
தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநற்காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நாயகனே
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே. 460

கமலநான்முகனுங் கார்முகில்
நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற்கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா
யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 461

துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல்
மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ
லிரண்டு

பொங்கொளி தங்குமார் பின்னே
செடிகொள்வான் பொழிலசூழ்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 462

துப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
தொப்பனே உன்னை உள்குவார்
மனத்தின்
உறுசுவை துளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றருளாயே. 463

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே
வில்லா
மேலவர் புரங்கள் மூன்றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே. 464

முத்தனே முதல்வா முக்கணா
முனிவா
மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார்

தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 465

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற
நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா
ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

அருளனே அடியேன் ஆதரித்
தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 466

திருந்துவார் பொழில்சூழ்
திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறா
நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்
றருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்
தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி
இதுகாண்
போதராய் என்றருளு ளாயே. 467

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் - குரு தரிசனம்

(திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது - ஏழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

பிணக்கிலாத பெருந்துறைப்பெரு
மான் உன்நாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கிலாததோர் இன்ப மேவுருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கிலாததோர் வித்துமேல்யிளை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 468

பிட்டுநேர்பட மண்சுமந்த பெருந்
துறைப்பெரும் பித்தனே
சட்டநேர்பட வந்திலா சழக்கனேன்
உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவலோகனேசிறு
நாயினுங்கடையாய வெங்
கட்டனேனையும்
ஆட்கொள்வான்வந்து காட்டினாய்
கழுக்குன்றிலே. 469

மலங்கினேன் கண்ணின்நீரை மாற்றி
மலங்கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன்
இனி மேல் விளைவதறிந்திலேன்
இலங்குகின்றநின்சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலேவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 470

பூணொணாதவொரன்பு பூண்டு
பொருந்திநாள்தொறும் போற்றரும்
நாணொணாதவொர்நாணம் எய்தி
நடுக்கடலுள் அழுந்திநான்
பேணொணாதபெருந்துறைப்பெருந்
தோணிபற்றியுகைத்தலுங்
காணொணாத்திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 471

கோலமேனிவராக மேகுணமாம்
பெருந்துறைக்கொண்டலே
சீலமேதும் அறிந்திலாத என் சிந்தை
வைத்த சிகாமணி
ஞாலமேகரியாக நானுனை நச்சி
நச்சிட வந்திடுங்
காலமேஉனை ஓதநீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 472

பேதம் இலாததொர் கற்பளித்த
பெருந்துறைப் பெருவெள்ளமே
ஏதமேபல பேசநீஎனை ஏதிலார்
முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமையற்ற
தனிச்சரண் சரணாமெனக்
காதலால் உனைஓதநீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 473

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
எண்குணம்செய்த ஈசனே
மயக்க மாயதொர் மும்மலப்பழ
வல்வினைக்குள் அழுந்தவும்
துயக்கறுத்தெனை ஆண்டுகொண்டு
நின் தூய்மலர்க்கழல் தந்தெனைக்
கயக்க வைத்தடி யார்முனேவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. 474

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

31. கண்டபத்து - நிருத்த தரிசனம்

(தில்லையில் அருளியது - தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநகரில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே. 475

வினைப்பிறவி என்கின்ற
வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறுதும் நினையாதே
தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டேன்
பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 476

உருத்தெரியாக் காலத்தே
உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக்
கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்திருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ்
சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன்
அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.
477

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட
நாயேனை
வல்லாகி னாய்வந்து வனப்பெய்தி
யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காண என்றன் பசுபாசம்
அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 478

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ்
சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலுறுந்
தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம்
யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக்
குலாவுதில்லை கண்டேனே. 479

பிறவிதனை அறமாற்றிப்
பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென்
றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த்
திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி
மறையவரும் வானவரும்
வணங்கிடநான் கண்டேனே. 480

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம்
அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை
ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால்
திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல்
விளங்குதில்லை கண்டேனே. 481

அளவிலாப் பாவகத்தால்
அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே
வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை
ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருக் தொழுதில்லை
கண்டேனே. 482

பாங்கினொடு பரிசொன்றும்
அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா
அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து
வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 483

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப்
பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப்
பேதமில்லாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட
கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும்
விளங்குதில்லை கண்டேனே. 484

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

32. பிரார்த்தனைப் பத்து

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
- அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்)

கலந்து நின்னடி யாரோ டன்று வாளா
களித்திருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள்
புகுந்துநின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே
உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலர்ந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
ஆர்வங் கூர அடியேற்கே. 485

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார்
ஆர்வங் கூர யான் அவமே
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி
முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியேனுடைய கடுவினையைக்
களைந்துன் கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே
ஓவா துருக அருளாயே. 486

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய்
அடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த
இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே
எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே
மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன்
வருவாய் என்றிங் கெனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டும்மே.
487

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா
ருள்ளே விரும்பி எனை அருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த
அமுதே அருமா மணிமுத்தே
தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
தொண்டனேற்கும் உண்டாங்கொல்
வேண்டா தொன்றும்

வேண்டாதுமிக்க அன்பே மேவுதலே.
488

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி
யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா
உன்றன் கருணையினால்
பாவியேற்கும் உண்டாமோ பரமா
னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானென்தன் றியாது
மின்றி அறுதலே. 489

அறவே பெற்றார் நின்னன்பர்
அந்தமின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு
கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு
பேரா ஒழியாய் பிரிவில்லா

மறவா நினையா அளவில்லா மாளா
இன்ப மாகடலே. 490

கடலே அனைய ஆனந்தக் கண்டா
ரெல்லாங் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்த
லழகோ அடிநாயேன்
உடையாய் நீயே அருளிதியென்
றுணர்த்தா தொழிந்தே
கழிந்தொழிந்தேன்
சுடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் சோதி
இனித்தான் துணியாயே. 491

துணியா உருகா அருள்பெருகத்
தோன்றும் தொண்டரிடைப்புகுந்து
திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன்
நின்று தேய்நின்றேன்
அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்புந்

தாராய் அருளளியத்
தணியா தொல்லை வந்தருளித்
தளிர்ப்பொற் பாதந் தாராயே. 492

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய்
என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார்
போல அயர்வேனோ
சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத்
திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க
வேண்டும் பெருமானே. 493

மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக்
கனியே மனநெகா
நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால்
நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே
ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்த

உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளுங் காலந்தான்
கொடியேற் கென்றோ கூடுவதே. 494

கூடிக்கூடி உன்னடியார் குனிப்பார்
சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல்
மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உருடியாயொடு கலந்துள்
ளுருகிப் பெருகிநெக்கு
ஆடிஆடி ஆனந்தம் அதுவே யாக
அருள்கலந்தே. 495

திருச்சிற்றம்பலம்

[Back]

---

33. குழைத்தப் பத்து - ஆத்தும நிவேதனம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - அறு சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

குழைத்தால் பண்டைக்
கொடுவினைநோய்
காவாய் உடையாய்
கொடுவினையேன்
உழைத்தா லுறுதியுண்டோ தான்
உமையாள் கணவா எனை ஆள்வாய்
பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய்
முறையோவென்
றழைத்தால் அருளா தொழிவதே
அம்மானே உன்னடியேற்கே. 496

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன
அகலஆண்டாய் என்றிருந்தேன்

கொடியே ரிடையான்
கூறாளங்கோவே ஆவா என்றருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாத
தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா
தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. 497

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக்
கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
ஏழை பங்கா எங்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா
மென்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய்
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே. 498

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே
நின்சீர் மறப்பித்திவ்

ஆனே புகஎன்தனைநூக்கி உழலப்
பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை
அறிந்துநீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள்
என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. 499

கூறும் நாவே முதலாக் கூறுங் கரணம்
எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ
தீமைநன்மை முழுதும்நீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை
மெய்ம்மை உன்னை விரித்துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா
திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ.
500

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ

வேண்டமுழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின்
அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. 501

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
எல்லாமுங்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட்
கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே. 502

நாயிற் கடையாம் நாயேனை
நயந்துநீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக்கடவேன் நானோதான் என்ன
தோஇங் கதிகாரங்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய
கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.
503

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள்
கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணா திரவும் பகலும்நான்
அவைவே எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும்
வந்துன் கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ
அடிமைசால அழகுடைத்தே. 504

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று
கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண
நீதத் தருளாயே
குழகா கோல் மறையோனே கோனே
என்னைக் குழைத்தாயே. **505**

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

34. உயிருண்ணிப்பத்து - சிவனந்தம் மேலிடுதல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - கலிவிருத்தம்)

பைந்நாப் பட அரவேரல்குல்
உமைபாகம் தாய் என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியா
வினைக்கேடா விடைப்பாகா
செந்நாவலர் பசும்புகழ்த்
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள் இறுமாக்கேன்
இனியானே. 506

நானாரடி அணைவானொரு
நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்கு
ஊனாருடல் புகுந்தான்உயிர்
கலந்தான் உளம்பிரியான்
தேனார்சடை முடியான் மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர்
வளமீந்தனன் எனக்கே. 507

எனைநானென்ப தறியேன்பகல்
இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான் எனை
மத்தோன்மத்தனாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன் னெனைச் செய்தபடி
றறியேன் பரஞ் சுடரே. 508

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர்
சொல்லீர் வியனுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என்
னென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லே
பெருந்துறையில் உறைபெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான் மறு
மாற்றத்திடை யானே. 509

பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும்
பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற்
கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான் மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கூற்றாங்கவன் கழல்பேணின
ரோடுகூடுமின் கலந்தே. 510

கடலின்திரையதுபோல் வரு
கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந்
தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய
திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள்
பரன்தான் செய்த படிறே. 511

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்
செல்வம்
வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார் தமைநாளும்
தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
பூண்டேன்புறம் போகேன் இனிப்
புறம்போகலொட் டேனே. 512

கோற்றேன்எனக் கென்கோகுரை
கடல்வாய் அமுதென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனே
அருமருந்தே என தரசே
சேற்றார்வயல் புடைசூழ் தரு
திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனே

உனையானே. 513

எச்சம் அறிவேன்நான்எனக்
கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனே அரு
மருந்தே எனதமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன்
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி
யானாகிநின் றானே. 514

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமே
செய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச் சுமந்தடவிமர
மானேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால் உனை

நல்காயென லாமே. 515

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

35. அச்சப்பத்து - ஆனந்தமுறுத்தல்

(தில்லையில் அருளியது -
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்)

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்கு
அற்றிலா தவரைக் கண்டால்

அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 516

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்
வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான்
தம்பிரா னாம்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத்
தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 517

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்
வளைக்கையார் கடைக்கண்
அஞ்சேன்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத்
தாடுகின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி
இனிதருள் பருக மாட்டா

அன்பிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 518

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன்
அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன்
பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ணராகித் தொழுதழு
துள்ளம் நெக்கிங்கு
அளியிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 519

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியினான்தன்
தொழும்பரோடழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி
பரவி வெண்ணீறு

அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 520

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன்
வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன்
சொற்புதம் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைகளேத்தித் தடமலர்
புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 521

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன்
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்த
அம்பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றைமாலை
முன்னவன் பாதமேத்தி

அகம்நெகா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 522

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன்
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச் சிறந்தினி
திருக்கமாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 523

மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன்
மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான்
எம்பிரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டாது

அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 524

கோணிலா வாளி அஞ்சேன்
கூற்றவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியினானை நினைந்து
நைந்துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர
வாழ்ந்தநின்றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 525

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம் - சிவனந்த விளைவு

(தில்லையில் அருளியது - கட்டளைக் கலித்துறை)

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்றுமில்லாதவ ரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறியா தென்றன் உள்ளமதே. 526

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வார் சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தனன் சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர்

மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட
மறித்திடுமே. 527

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர்
பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி
மேற்கொண்ட பாண்டியனார்
ஓரின்ப வெள்ளத்துருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளங் கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத் துட் பெய்கழ
லேசென்று பேணுமினே. 528

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
செல்லன்மின் தென்னன் நன்னாட்டு
இறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்
எக் காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித்
தானந்த மாக்கடவி

எறியும் பிறப்பை எதிர்த்தார் புரள
இருநிலத்தே. 529

காலமுண்டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண்டான்எங்கள்
பாண்டிப்பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்
வழங்குகின்றான்வந்து முந்துமினே.
530

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட
எப்பொரு ளும் விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவனுஞ்
சொல்ல வல்லன் அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை

வாய்தல் விரும்புமின்தான்
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற
முத்திப் பரிசிதுவே. 531

மாய வனப்பரி மேல்கொண்டு
மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும்
பகைகள் புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத்
தன்னரு ளே அருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன்
சேவடி சேர்மின்களே. 532

அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த
வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய
வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன்

பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை
யேசென்று முந்துமினே. 533

விரவிய தீவினை மேலைப்
பிறப்புழுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம்
பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புத்திக் கொளப்
பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியல் மேல்கொண்டு தம்மையும்
தாம் அறியார் மறந்தே. 534

கூற்றைவென் றாங்கைவர்
கோக்களையும் வென்றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந்
தானும் ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட

திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமிலாதவர் சேவடி சிக்கெனச்
சேர்மின்களே. **535**

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

37. பிடித்த பத்து -
முத்திக்கலப்புரைத்தல்

(திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது -
எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

உம்பர்கட்கரசே ஒழிவறநிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென்
குடிமுழுதாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த
மருந்தே

செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக்
கழலே செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 536

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர்
கோவே வினையனே
னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன்
மூத்தறமண்ணாய் முழுப்புழுக்
குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை
ஆண்ட கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 537

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா
மணியே அன்பினில் விளைந்த
ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப்
பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப்
புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 538

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர்
கனியே பெருந்திறல் அருந்தவர்க்
கரசே
பொருளுடைக் கலையே
புகழ்ச்சியைக் கடந்த போகமே
யோகத்தின் பொலிவே

தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட்
புகுந்த செல்வமே சிவபெருமானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 539

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே
அடியேன் உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற
ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே
செப்புதற் கரிய செழுந்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 540

அறவையேன் மனமே கோயிலாக்

கொண்டாண்டு அளவிலா ஆனந்த
மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு
தாண்ட பிஞ்ஞகா பெரியஎம்
பெருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெருமானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 541

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள்
தன்னைப் பற்றுமா றடியனேற்
கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட்
புகுந்து பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர்
மூர்த்தீ செல்வமே சிவபெருமானே

ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 542

அத்தனே அண்டார் அண்டமாய்
நின்ற ஆதியே யாதும்ஈ றில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த்
தழைத்துப் பிழைத்தவை
அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 543

பால்நினைத் தூட்டும்
தாயினுஞ்சாலப் பரிந்துநீ பாவியே
னுடைய

ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி
பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து
புறம்புறந்திரிந்த செல்வமே
சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 544

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை
கனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாப்
புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய்
ஆண்ட ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்போடு
மயக்காந் தொடக்கெலாம்
அறுத்தநற்சோதி
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப்

பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ
தினியே. 545

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

38. திருஏசறவு

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது -
கொச்சகக் கலிப்பா)

இரும்புதரு மனத்தேனை
ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக்
காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை
உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா

றன்றேஉன் பேரருளே. 546

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை
பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே
அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட்
டாள்வாய்நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன்
கழல்கண்டே. 547

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும்
அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்
காவாவென்று
ஓதமிலி நஞ்சுண்ட உடையானே
அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம்

பரம்பரனே. 548

பச்சைத்தா லரவாட்டீ படர்சடையாய்
பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை
உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் எத்தாதே
அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம்
நினைந்தே. 549

கற்றறியேன் கலைஞானம்
கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம்
வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றறிமாந் திருந்தேன்எம்
பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றிவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின்

பொன்னருளே. 550

பஞ்சாய அடிமடவார்
கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன்
நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன் எம் பெருமானே
உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம்
பலத்தமுதே. 551

என்பலைப் பிறப்பறுத்திங்
கிமையவர்க் கும் அறியவொண்ணா
தென்பாலைத் திருப்பெருந்
துறையுறையஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே
புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம்

பெருமானே. 552

மூத்தானே மூவாத முதலானே
முடியில்லா
ஒத்தானே பொருளானே
உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப்
புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம்
பெருமானே. 553

மருவினிய மலர்ப்பாதம்
மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிக அலறிச்
சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத்
தடங்கலிற் படிவாமாறு
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே

இடங்கொண்ட அம்மானே. 554

நானேயோ தவஞ் செய்தேன்
சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்என் அமுதமுமாய்த்
தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 555

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

39. திருப்புலம்பல் - சிவானநத முதிர்வு

(திருவாரூரில் அருளியது - கொச்சகக்

கலிப்பா)

பூங்கமலத் தயனெடுமால் அறியாத
நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள்
கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர்
உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா
தெவையாதும் புகழேனே. 556

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ
விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ
மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ்
பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனையல்லா

துறுதுணை மற் றறியேனே. 557

உற்றாறை யான்வேண்டேன்
ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாறை யான்வேண்டேன்
கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன்
குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக
வேண்டுவனே. 558

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

40. குலாப் பத்து - அனுபவம் இடையீடுபடாமை

(தில்லையில் அருளியது - கொச்சகக்

கலிப்பா)

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட்
டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே
எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிரும் குமண்டையிடக்
குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக்
கொண்டன்றே. 559

துடியோர் இடுகிடைத்
தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ்
செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள்
முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை

ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 560

என்புள் ளுருக்கி இருவினையை
ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள்
தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய
உள்புகுத்த
அன்பின் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 561

குறியும் நெறியும் குணமுமிலார்
குழாங்கள்தமைப்
பிரியும் மனத்தார் பிரிவரிய
பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ்
சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை

ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 562

பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப்
பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்ட
ரெல்லாஞ்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத்
தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக்
கொண்டன்றே. 563

கொம்பில் அரும்பாய்க்
குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன்
போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம்
நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை

ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 564

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன்
தோள்நெரிய
மிதக்குந் திருவடி என் தலைமேல்
வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம்
எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 565

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின்
கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என்தலைமேல்
நட்டமையால்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம்
வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை

ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 566

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க்
கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு
நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென்
புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 567

கொம்மை வரிமுலைக்
கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள்
செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும்
ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை

ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 568

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

41. அற்புதப்பத்து - அனுபவமாற்றாமை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

மைய லாய்இந்த மண்ணிடை
வாழ்வெனும் ஆழியு ளகப்பட்டுத்
தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப்
பட்டுநான் தலைதடு மாறாமே
பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள்
தந்துதன் பொன்னடி யினைகாட்டி

மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன்
நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே.
569

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர்
இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தையல்நல்
லாரொடுந் தலைதடு மாறாகிப்
போந்து யான்துயர் புகாவணம்
அருள்செய்து பொற்கழலி னைகாட்டி
வேந்த னாம்வெளியே என்முன்
நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே.
570

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப்
பலசெய்து நானென தெனும்மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன்
வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப்

பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை
தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே. 571

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை
நினையாது பொய்களே
புகன்றுபோய்க்
கருங் குழலினனார் கண்களால்
ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்பனை
சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாத
அருந்து ணைவனாய் ஆண்டுகொண்
டருளிய அற்புதம் அறியனே. 572

மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும்
மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு

குலாவிய திரிவேனை
வீடு தந்தென்றன் வெந்தொழில்
வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந்
தாண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே.
573

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை
நினையாது மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாயிதழ்ப்
பொருவெள்ளத் தழுந்திநான்
பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக்
குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி
அணைந்து வந்தெனை
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம்
அறியேனே. 574

இப்பி றப்பினில் இணைமலர்
கொய்துநான் இயல்பொடஞ்
செழுத்தோதித்
தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக்
கிடாதுநான் தடமுலை யார்தங்கள்
மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு
கிடப்பேனை மலரடி யிணைகாட்டி
அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண்
டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 575

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின
இருவினை அறுத்தென்னை
ஓசையா லுணர் வார்க்குணர்
வரியவன் உணர்வுதந்
தொளிவாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன்
பரம்பொருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய

அற்புதம் அறியேனே. 576

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற்
கிடந்துநான் புழுத்தலை நாய்போல
இச்சை யாயின ஏழையர்க்
கேசெய்தங் கிணங்கியே திரிவேனை
இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன்
விரைமலர்க் கழல்காட்டி
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்
டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 577

செறியும் இப்பிறவிப் பிறப்பிவை
நினையாது செறிகுழலார் செய்யுங்
கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங்
கண்களும் உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில்
லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி
அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண்

டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 578

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

42. சென்னிப்பத்து - சிவவிளைவு

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - ஆசிரிய விருத்தம்)

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன்
தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொணாமுத லாய
ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ
ணாமலர்ச் சோதியான்
தூயமாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னிச் சுடருமே. 579

அட்டமூர்த்தி அழகன்இன்னமு தாய
ஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மேயச்சிவ லோகநாயகன்
தென்பெ ருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கை
யாளையோர் பாகம் வைத்த
அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக் கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 580

நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள்
நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெருந் துறை
மேய சேவகன் நாயகன்
மங்கை மார்கையில்
வளையுங்கொண்டெம் உயிருங்
கொண்டெம் பணிகொள்வான்

பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. 581

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில்
வந்துபார்ப் பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை
மூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்தனாகிவந் தில்புகுந்தெமை
ஆளுங் கொண்டெம்
பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 582

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென்
றெண்ணி மதித்திடா வகை
நல்கியான்
வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள்
திருப்பெ ருந்துறை மேவினான்

காயத் துள்ளமு தூறஊறநீ கண்டு
கொள்ளென்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி திகழுமே. 583

சித்தமே புகுந் தெம்மையாட்
கொண்டு தீவினை கெடுந் துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணே
பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்பு
றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 584

பிறவி யென்னுமிக் கடலைநீந் தத்தன்
பேரருள்தந் தருளினான்
அறவை யென்றடி யார்கள் தங்கள்
அருட்கு ழாம்புக விட்டுநல்

உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட
பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கமாம்
திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி திகழுமே. 585

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற்
பொய் தனையொழி வித்திடும்
எழில்கொள் சோதியெம்
ஈசன்எம்பிரான் என்னு டையப்பன்
என்றென்று
தொழுத கையின ராகித் துய்மலர்க்
கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 586

வம்ப னாய்த்திரி வேனைவாவென்று
வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப்

புறத்தனாய் நின்ற எம்பிரான்
அன்பரானவர்க்கருளி மெய்யடி
யார்கட் கின்பந் தழைந்திடுஞ்
செம்பொன் மாமலர்ச்
சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னி
திகழுமே. 587

முத்த னைமுதற் சோதியைமுக்கண்
அப்பனை முதல் வித்தனைச்
சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு
நாமம்பாடித் திரிதரும்
பத்தர் காள்இங்கே வம்மின்நீர்
உங்கள் பாசந்தீரப் பணியினோ
சித்த மார்தருஞ் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி திகழுமே. 588

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

43. திருவார்த்தை - அறிவித் தன்புறுத்தல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கருணையடியார்
குலாவுநீதி குண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப்
பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருளறி வார் எம்பிரானாவாரே. **589**

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்கருள் செய்தஈசன்

ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து
நன்னெறி காட்டி நலம்திகழும்
கோல மணியணி மாடநீடு குலாவு
மிடைவை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந் திறமறி
வார்எம் பிரானாவாரே. 590

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான்
ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெடநல்கும் பெருந்துறையெம்
பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டுவான்
மீன்விசிறும் வகையறிவார்
எம்பிரானாவாரே. 591

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து

மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெருமான்
சித்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய
ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஎறி ஐயன்
பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
ஏடர் களையெங்கும்
ஆண்டுகொண்ட இயல்பறி வார்எம்
பிரானாவாரே. 592

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாய்அடியார்
பந்தணை விண்டற நல்கும்எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்
றோங்கு மதிலிலங்கை அதினிற்
பந்தணை மெல்லிர லாட்கருளும்
பரிசளி வார்எம் பிரானாவாரே. 593

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க்கடி நாய்கள்சூழ
ஏவற் செயல்செய்யுந் தேவர்முன்னே
எம்பெருமான்தான் இயங்கு காட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன் எந்தை
பெருந்துறை ஆதியன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
கிடப்பறி வார்எம் பிரானாவாரே.
594

நாதம் உடையதோர் நற்கமலப்
போதினில் நண்ணிய நன்னுதலார்
ஓதிப் பணிந்திலர் தூவியேத்த
ஒளிவளர் சோதியெம் ஈசன் மன்னும்
போதலர் சோலைப்
பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்து தோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை

அறியவல் லார்எம் பிரானாவாரே.
595

பூவலர் கொன்றையும்
மாலைமார்பன் போருகிர் வன்புலி
கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன்
வன்பொழில் சூழ்தென்
பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன்
இருங்கடல் வாணாற்குத்
தீயில்தோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
உருவறி வார்எம் பிரானாவாரே. 596

தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான்
சோதி மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன்

தென்னன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை
ஆண்டருளும் கிடப்பறி வார்எம்
பிரானாவாரே. 597

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான்
அடியார்க் கமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர
இகபரம் ஆயதோர் இன்பமெய்தச்
சங்கங் கவரந்நதுவண்
சாத்திேனாடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை
ஆளிஅன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த
வகையறி வார்எம் பிரானாவாரே.
598

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

44. எண்ணப்பதிகம் - ஒழியா இன்பத்துவகை

(தில்லையில் அருளியது - எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

பாருரு வாய பிறப்பறவேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்
கமல மலர்போல்
ஆருரு வாயஎன் னார முதேஉன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஒருருவாய நின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே.
599

உரியேன் அல்லேன் உனக் கடிமை
உன்னைப் பிரிந்திங்
கொருபொழுதும்
தரியேன் நாயேன் இன்னதென்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்
என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய
அருளும் பொய்யோ எங்கள்
பெருமானே. 600

என்பே உருகநின் அருள்அளித்துன்
இணைமலர் அடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டுகொண்ட
முனிவர் முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையுருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே

நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா
நின்னருள் நாணாமே 601

பத்தில னேனும் பணிந்தில
னேனும்உன் உயர்ந்தபைங் கழல்
காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப்பாய எம்பெருமானே
முத்தனை யானே மணியனை யானே
முதல்வ னேமுறை யோஎன்று
எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந்
துன்னை இனிப்பிரிந் தாற்றேனே.
602

காணும தொழிந்தேன் நின்திருப்
பாதம் கண்டு கண் களிகூரப்
பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றம
தொழிந்தேன் பின்னைஎம்

பெருமானே
தாணுவே அழிந்தேன் நின்னினைந்
துருகுந் தன்மைஎன் புன்மைகளால்
காணும தொழிந்தேன் நீயினி
வரினுங் காணவும் நாணுவனே. 603

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
பரங்கரு ணையோடு எதிர்த்து
தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுரை
யளிக்குஞ் சோதியை நீதி யிலேன்
போற்றியென் அமுதே என நினைந்
தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென்
னுள்ளே
ஆற்றுவனாக உடையவ னேஎனை
ஆவஎன் றருளாயே. 604

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

45. யாத்திரைப் பத்து - அனுபவ அதீதம் உரைத்தல்

(தில்லையில் அருளியது - அறுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப்
பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய்
உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டன் பாய் ஆட்பட்
டீர்வந் தொருப்படுமிள்
போவோங் காலம் வந்ததுகாண்
பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.
605

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்
புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம்

வேண்டா போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே
அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத்
தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. 606

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே
தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார்
என்னமாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரோடும்
அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.
607

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல
விடுமின் விளையாட்டைக்

கடிசே ரடியே வந்தடைந்து
கடைக்கொண் டிருமின்
திருக்குறிப்பைச்
செடிசே ருடைலச் செலநீக்கிச்
சிவலோகத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 608

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
மிகவோர் காலம் இனியில்லை
உடையான் அடிக்கீழ்ப்
பெருஞ்சாத்தோடு உடன்போ
வதற்கே ஒருப் படுமின்
அடைவோம் நாம்போய்ச்
சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ
தடையாமே
புடைபட்டுருகிப் போற்றுவோம்
புயங்கள் ஆள்வான் புகழ்களையே.

609

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
புயங்கன் தானே புந்திவைத்திட்டு
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
இனியோர் இடையூ றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று
சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. 610

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில்
நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப்
புயங்கன் ஆவான் பொன்னடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும்
பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற்

பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 611

பெருமான் பேரானந்தத்துப் பிரியா
திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றிப் பின்னைநீர் அம்மா
அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவங்
திறந்தபோதே சிவபுரத்துச்
திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்
திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 612

சேரக் கருகிச் சிந்தனையைத் திருந்த
வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங்கூர
அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே

பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. 613

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய்
இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார்
மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீராகில் இதுசெய்ம்மின்
சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே
அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. 614

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

46. திருப்படை எழுச்சி - பிரபஞ்சப் போர்

(தில்லையில் அருளியது -

கலிவிருத்தம்)

ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப்
பறையறைமின்
மானமா ஏறும்ஐயர் பதிவெண்
குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப்
புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம்
மாயப்படை வாராமே. 615

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர்
பக்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி
உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை
செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம் நாம்

அல்லற்படை வாராமே. 616

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

47. திருவெண்பா - அணைந்தோர் தன்மை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது - நேரிசை வெண்பா)

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா
தென்செய்கேன் செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. 617

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ
பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்தேன்
தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன்
பெருந்துறையான்
தானென்பர் ஆரொருவர் தாழ்ந்து.
618

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே
கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்
வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தன்
சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். 619

முன்னை வினையிரண்டும்
வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்
தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய
பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. 620

அறையோ அறிவார்க்
கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலுமால் கொள்ளும்
இறையோன்
பெருந்துறையும் மேய பெருமான்
பிரியா
திருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று.
621

பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும்

பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும் வந்தென்மனத்தை
அத்தன்
பெருந்துறையாள் ஆட்கொண்டு
பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. 622

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு
மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான்
என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 623

யாவார்க்கும் மேலாம் அளவிலாச்
சீருடையான்
யாவர்க்கும் கீழாம் அடியேனை
யாவரும்

பெற்றறியா இன்பத்துள்
வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. 624

மூவரும் முப்பத்து மூவரும்
மற்றொழிந்த
தேவரும் காணாச் சிவபெருமான்
மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள்
வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 625

இருந்தென்னை ஆண்டான்
இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாம்
தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய
பெருங்கருணை யாளன்

மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 626

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. 627

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

48. பண்டாய நான்மறை - அனுபவத்து ஐயமின்மை உரைத்தல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது -

நேரிசை வெண்பா)

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா
மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லை கடையேனைத்
தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங்
கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. 628

உள்ள மலமூன்றும்மாய
உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்து
வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை
வாழ்த்துமின்காள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. 629

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. 630

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ் சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். 631

நண்ணிப் பெருந்துறையை

நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்-
பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை
மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். 632

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே
ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக்
காணும்
பெரியானை நெஞ்சே
பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. 633

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாய்ப்
பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை

பேசிப்
பெருந்துறையே என்று
பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.
634

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

49. திருப்படை ஆட்சி - சீவஉபாதி ஒழிதல்

(தில்லையில் அருளியது -சிவ உபாதி ஒழித்தல் -
பன்னிரு சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

கண்களிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு

களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென்
வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறி
மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும்
வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்
பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநன்னாடுடை யான்படை
யாட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம்
வந்துவெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படும் ஆயிடிலே. 635

ஒன்றினொ டொன்றுமோ
ரைந்தினொ டைந்தும் உயிர்ப்பது

மாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த
கணக்கது வாகாதே
காரணமாகும் அனாதி குணங்கள்
கருத்தறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம்
நடந்தன வாகாதே
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல
நண்ணினு மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு
தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை
நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே. 636

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து
மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த
பராவமு தாகாதே

அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள்
அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பா மாய பரஞ்சுடர்
அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை
சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி
திளைப்பன வாகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய
ரேகுவ தாகாதே
என்னுடைய நாயக னாகியஈசன்
எதிர்ப்படு மாயிடிலே. 637

என்னணி யார்முலை ஆகம்
அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல்
இன்றினி தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென்

உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை
நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற
வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும் அறியாமலர்ப் பாதம்
வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர்
என்தலை எய்துவ தாகாதே
என்னை யுடைப்பெரு மான் அருள்
ஈசன் எழுந்தரு ளப்பே றிலே. 638

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த
மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம்
வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும்
வந்த கலக்கறு மாகாதே

காதல்செயும் அடியார்மனம் இன்று
களித்திடு மாகாதே
பெண்ணலி ஆணென நாமௌ வந்த
பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாத அனேக பவங்கள்
பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள்
வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப் பெருமான் அருள்
ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே. 639

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண்
ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள்
கருத்து வெளிப்படுமாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில்

இன்பம் மிகுத்திடு மாகாதே
தன்னடி யாரடி என்தலை மீது
தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோம் உடனேயுயவந்
தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக
இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன்என்
அத்தன் எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 640

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை
சுவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம்
மன்னியசோதி தொடர்ந்தெழு
மாகாதே
பல்லியல் பாயப் பரப்பற வந்த
பராபர மாகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள்

பரந்தெழு மாகாதே
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று
விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவரும் அறியாத
விழுப்பொருள் இப்பொரு ளாகாதே
எல்லையி லாதன எண்குண
மானவை எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள
எழுந்திரு ளப் பெறிலே. 641

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை
தழைப்பன ஆகாதே
சாதிவி டாதகுணங்கள் நம்மோடு
சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை
அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைஎலாம் அடியாரடியோய் எனும்
அத்தனை யாகாதே

செங்கயல் ஒண்கண்மடந்தையர்
சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீரடியார்கள் சிவானுப வங்கள்
தெரித்திடு மாகாதே
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர்
எய்துவ தாகாதே
ஈற்றி யாமறை யோன் எனைஆள
எழுந்தரு ளப் பெறிலே. **642**

திருச்சிற்றம்பலம்
[Back]

---

50. ஆனந்தமாலை - சிவானுபவ விருப்பம்

(தில்லையில் அருளியது -
சிவானுபவ விருத்தம் -
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய

விருத்தம்)

மின்னே ரனைய பூங்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கல் நேரனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாவே. 643

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
யான தறியா தேகெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை
உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
பழைய அடியா ரொடுங்கூடா
தென்நா யகமே பிற்பட்டிங்

கிருந்தென் நோய்க்கு விருந்தாயே.
644

சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே
யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா
உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே. 645

கெடுவென் கெடுமா கெடுகின்றேன்
கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான்
பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே
கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே

நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே. 646

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா
தொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி
யினித்தான் நல்குதியே
தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன்
தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடனாக
ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.
647

கோவே யருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆவா வென்னா விடிலென்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ தக்க

வாறன் றென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாட திகைத்தேன்
இனித்தான் தேற்றாயே. 648

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால
மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம்
பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா
பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதி செய்வ
தொன்றும் அறியேனே. 649

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

51. அச்சோப் பதிகம் - அனுபவவழி அறியாமை

(தில்லையில் அருளியது)

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு
முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள்
பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி
எனைஆண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 650

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக
நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே
சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன்
கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவா

றார்பெறுவார் அச்சோவே. 651

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று
புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே
காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான்
தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 652

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து
மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி
எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
கண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத்
தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா

றார்வபெறுவார் அச்சோவே. 653

பஞ்சாய அடிமடவார்
கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன்
அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே
அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என் றருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 654

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி
மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார்
குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன்
துரிசுமறுத்து
அந்தமெனக் கருளியவா

றார்பெறுவார் அச்சோவே. 655

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக்
கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந்
தாழுருவி
உய்யும்நெறி காட்டுவித்திட் டோ
ங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 656

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில்
தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார்
கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான்
தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா

றார்பெறுவார் அச்சோவே. 657

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந்
திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய
முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி
நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 658

செத்திடமும் பிறந்திடமு மினிச்சாவா
திருந்திடமும்
அத்தனையு மறியாதார் அறியுமறி
வெவ்வறிவோ
ஒத்தநில மொத்தபொருள்
ஒருபொருளாய் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா

ரச்சோவே. 659

படியதினிற் கிடந்திந்தப் பசு பாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடிமையிலே திறிந் தடியேன்
கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனும் நான்முகனும்
நீர்கான்றுங் காணவொண்ணா
அடிகளெனக் கருளியவா
றார்பெறுவா ரச்சாவே. 660

பாதியெனு மிரவுதங்கிப்
பகலெமக்கெ யிரைதேடி
வேதனையி லகப்பட்டு வெந்துவிழக்
கடவேனை
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய
வெனையாண்ட
ஆதியெனுக் கருளியவா

றார்பெறுவா ரச்சாவே. 661

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

திருவாசகம் முற்றிற்று

Etext of this work (tiruvAcakam) was first released in Mylai, Inaimathi formats in March 1998
The TSCII version was first put up on Dec 12, 2000
This unicode version was last revised on 13 sept.2002.
Please send your comments and corrections to the Webmaster(s)

of this site